

Диспозитив

Член 4, параграф 1, буква а) от Директива 2011/96/ЕС на Съвета от 30 ноември 2011 година относно общата система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави членки, изменена с Директива 2014/86/ЕС на Съвета от 8 юли 2014 г., трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска фискална мярка, предвидена от държавата членка на регистрация на дружество майка, като разглежданата в главното производство, предвиждаща събирането на данък по повод на разпределянето на дивиденди от дружеството майка, чиято облагаема основа е образувана от сумата на разпределените дивиденди, включително и тези, идващи от чуждестранни дъщерни дружества на това дружество.

⁽¹⁾ ОВ С 335, 12.9.2016 г.

Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Италия), постъпило на 23 ноември 2016 г. — Emmea Srl, Commercial Hub Srl/Comune di Siracusa и др.

(Дело C-595/16)

(2017/C 239/25)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Emmea Srl, Commercial Hub Srl

Ответници: Comune di Siracusa, Assessorato delle Attività Produttive per la Regione Siciliana, Libero Consorzio Comunale — già Provincia di Siracusa, Camera di Commercio di Siracusa

С определение от 27 април 2017 г. Съдът (десети състав) обявява преюдициалното запитване, отправено от Tribunale amministrativo regionale per la Sicilia с акт от 20 октомври 2016 г. за явно недопустимо.

Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 1 февруари 2017 г. — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato/Wind Telecomunicazioni SpA

(Дело C-54/17)

(2017/C 239/26)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Ответник: Wind Telecomunicazioni SpA

Преюдициални въпроси ⁽¹⁾

1) Допускат ли членове 8 и 9 от Директива 2005/29/ЕО ⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година тълкуване на съответните национални разпоредби за транспониране (респективно член 24 и член 25 от Codice del consumo [Кодекса за потреблението]), съгласно което като „злоупотреба с влияние“ и следователно като „агресивна търговска практика“, която е възможно „в значителна степен“ да накърни свободата на избор или поведение на средния потребител, може да бъде квалифицирано поведението на телефонен оператор, изразяващо се в липса на информация относно предварително въведени настройки в SIM картата за определени телефонни услуги (напр. функцията гласова поща или интернет), и то по-конкретно в ситуация, в която телефонният оператор не е упрекван за каквото и да било допълнително и различно фактическо поведение?